

LA PEGUERA ^{nº 11}

Peguera - es diu del forn on es crema la llenya de pi per fer quitrà i pega)

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES CAN PEGUERA

FEBRER 2006

JA TENIM LA RAMBLA ENTRE PARCS

DESPRES DE SIS MESOS DE TREBALL LES OBRES DE DARNUIS FINALITZEN A FINALS DE FEBRER.

RESULTATS DE LA ENQUESTA AL BARRI DE CAN PEGUERA

L'EQUIP DEL SOCIOLEG PEP MARTÍ, TREU LES CONCLUSIONS DE L'OPINIO DEL BARRI.

SITUACIÓ ACTUAL DEL PLA DE ACCIÓ MUNICIPAL

ENTREVISTA AL PRESIDENT DE L'AVV A MEITAT DEL MANDAT DE L'ACTUAL CONSELL DEL DISTRICTE

LES ORDENANCES DE CONVIVENCIA DE ESQUENES AL POBLE

HISTORIA DELS 5 MESOS ANTERIORS A L'APROVAMENT DE LES POLEMIQUES ORDENANCES. PUBLICADES A "LA VEU DEL CARRER"

LOS NUEVOS RETOS

Comprobareis que en esta revista se explica el resultado de la encuesta realizada hace dos años por la AVV en el barrio. Para empezar decir que durante estos dos años la AVV ha tenido que hacer diferentes negociaciones para que se pudieran sacar los resultados. Ha habido problemas con la Universidad de Barcelona que prometió unos becarios para que sacaran las conclusiones, pero por diferentes motivos eso no pudo ser. Posteriormente se tuvo que recurrir para que el ayuntamiento asumiera los lógicos costos del equipo de Pep Martí. Todo y que él tenía la intención de realizarlo gratuitamente si finalmente no salía el dinero del ayuntamiento. Lo que la final pudo ser provocando eso si una demora de dos años.

Ha decirse que esta encuesta que se valora muy positivamente, ha de encorajar a la asociación de vecinos a llevar a delante todos los trabajos que la mayoría del barrio ha contestado en ella, para que nuestro barrio sea todavía mas digno, humano y con mayor compromiso social. Pero esto no va ser fácil, es evidente que nuestra pequeña AVV carece de manos, de medios y de personal. Como sabéis este año tocaba el cambio de junta, que estaba previsto para el 22 de Marzo. Los actuales miembros seguimos con las mismas ganas de trabajar por el barrio de siempre, pero entendemos que es necesaria sabia nueva, por que como la propia encuesta dice el barro tiene problemas urgentes y tiene problemas en diferentes campos.

Esos problemas son en cuanto a la movilidad, como veréis mas adelante la movilidad se esta discutiendo con distrito, pero necesitaremos gente que de alguna manera, pueda opinar sobre como la queremos y como la queremos regular en cada rincón de nuestro barrio

Uno de los proyectos de La Cosa Nostra es un futuro comedor, si es posible que el Centre de Benestar Social del Ayuntamiento nos eche una mano económicamente que en principio proveemos como un nexo de unión entre todos los sectores, que puedan disfrutalo usuarios del Centro de Día, la gente mayor de nuestro barrio tanto si pueden subir al comedor o aquellos que no tengan medios económicos para pagarse cada día n plato de comida. Del mismo modo buscar un mecanismo para llevarle la comida a casa

día a día a la gente mayor que no puedan mover de casa o no tengan el suficiente coraje para hacerlo. Esta medida que puede parecer chocante, ya que en otros barrios lo están rechazando, en nuestro barrio a todos los sectores que se lo hemos comentado parece que va ser bien recibida. No es extraño nuestro barrio ha sido siempre un barrio de acogida, un barrio donde los nuevos y viejos vecinos siempre hemos sido capaces e llevar una concordia y una solidaridad. Donde es evidente que hay problemas, como algún vecino que hace demasiado ruido, pero normalmente si hay un dialogo entre las partes implicadas siempre se solucionan. Y es un barrio capaz de usar las nuevas ordenanzas del ayuntamiento cuando alguien no acate las decisiones de la mayoría.

Con respecto a nuestro niños y jóvenes, Tronada el esplai del barrio también tiene un grave problema de supervivencia, dado que la administración no parece poder prestar el interés necesario para solventar las necesidades que este amplio colectivo padece en nuestra zona. La AVV junto con la AVV del Turó, diferentes entidades de zona, vamos a crear una plataforma para asegurar que el Consell de Districte no pueda cerrar los ojos a una petición tan justa.

Por todo esto la AVV cree que todos aquellos que querías de una manera u otra echarnos una mano, y que entendíais que esta no es precisamente una herramienta del Ayuntamiento o una oficina en la que los que estamos nos lucrarnos con ella. Os apuntarais ala nueva junta, sin n tener miedo del es que yo no voy a saber, es que yo soy muy mayor, ...no, en esta AVV desde el mas joven hasta el mas mayor somos necesarios, todos podemos aportar nuestro pequeño grano de arena, todos estamos capacitados para saber que queremos y como lo queremos. Queremos una AVV amplia, realmente representativa y que lleve la voz del vecino allí donde haga falta

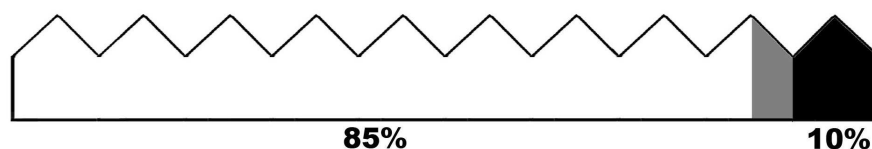
AVV Can Peguera

CAN PEGUERA; UN BARRI QUE VOL MANTENIR LA SEVA IDENTITAT

Els veïns i veïnes de Can Peguera han manifestat de manera majoritària el seu interès en seguir vivint en el barri.

Aquesta és una de les conclusions que s'extreuen de l'estudi que es va realitzar per iniciativa de l'Associació de Veïns i Veïnes del barri, amb el recolzament de la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona - FAVB i que ha dirigit el sociòleg Pep Martí.

L'estudi que es recolza en l'enquesta que varen respondre 299 habitatges del barri, assenyala que el 85% dels actuals residents en el barri, volen continuar vivint en el mateix. En sentit contrari, només s'hi posiciona el 10% de la població.

"Can Peguera; un barri que vol mantenir la seva identitat" és el títol de l'estudi que, a més, exposa l'opinió de la població en temes que incideixen en la seva vida quotidiana.

La revista Can Peguera vol facilitar als veïns i veïnes tota aquella informació que pot ser-los d'utilitat. Per això ha extret de l'estudi aquells aspectes més interessants.

Els serveis municipals

El servei municipal més valorat és el bus del barri. La gent es mostra francament contenta amb aquesta nova possibilitat de comunicació. En una puntuació de 0 a 10 ha obtingut un promig de respostes del 9.

Altres serveis municipals valorats positivament han estat la recollida selectiva d'escombraries (7 sobre 10) i l'enllumenat públic (també 7 sobre 10).

Puntuacions inferiors, han obtingut la neteja dels carrers per part de l'Ajuntament (6 sobre 10), el manteniment dels parcs propers al barri (6 sobre 10).

L'habitatge

La majoria dels enquestats considera que el seu habitatge està en bon estat (7 sobre 10) si bé algunes persones han afegit una constatació: és perquè nosaltres en tenim cura.

A la pregunta respecte de quin tipus d'habitatge els agrada més, la gran majoria 80% han contestat que les cases unifamiliars actuals. Només un 11% prefereix viure en edificis de fins a tres pisos d'alçada.

Malgrat però, que el lloguer és el règim de tinença actual per a la majoria de residents, més de la meitat (52%) preferiria tenir l'habitatge de propietat.

Civisme i convivència

Aquest és un aspecte en el que caldrà dedicar-hi esforços, doncs tot i que la convivència sigui correcta i bona, hi ha percepció de que s'està deteriorant.

Com elements positius en aquest sentit s'ha de destacar que tant la valoració respecte el civisme dels veïns com la convivència en sentit ampli han obtingut una classificació de 7 sobre 10.

En sentit contrari però, s'ha de situar el civisme dels conductors, doncs ha estat valorat amb un 3 sobre 10. I la resposta més repetida ha estat de 0. Per això no és d'estranyar que més del 80% dels enquestats manifesti la necessitat de posar impediments físics en els carrers per a impedir els excessos de velocitat. Aquest fet pot incidir en l'opinió del 40% de persones que han manifestat que el barri és insegur i que es necessita més presència policial.

Immigració

A Can Peguera hi viuen (a gener de 2005) 81 persones nascudes a l'estranger, de les quals 51 són de nacionalitat estrangera. Les nacionalitats d'aquestes persones són: Equador = 13, Marroc = 9, Perú = 5, Colòmbia = 5, Nigèria = 4, Romania = 4, Ucraïna = 2 i una persona de cadascuna de les nacionalitat següents: Rússia, Malí, Pakistan, Mèxic, Cuba, Argentina, Bolívia, Brasil i Uruguai.

La població immigrada que viu en el barri suposa un 4'5% del total de població.

En l'estudi no s'observa que la presència d'immigrants suposi cap mena d'entrebanc en la vida quotidiana de la població.

Aspectes sanitaris

A més de la meitat de la població del barri (54%) ha d'anar al Centre d'Assistència Primària (C.A.P.) de Guineueta com a local sanitari de referència, mentre que un 36% li pertoca el C.A.P. del Turó.

Referent a aquests dos centres, la població considera que hi hauria d'haver serveis de: rehabilitació, de pediatria i de geriatria.

L'Associació de Veïns i Veïnes

L'associació de veïns i veïnes de Can Peguera està molt arrelada al barri. Així més del 83% ha manifestat conèixer aquesta entitat i la seva valoració global ha obtingut un valor de 7 sobre 10.

Una cosa és conèixer una entitat i valorar-la positivament i una altra cosa és participar-hi. En aquest sentit, un 21% ha manifestat participar en l'AV.

Cal destacar algunes de les respostes que s'han obtingut en demanar opinió sobre l'AV: en primer lloc pràcticament un 40% considera que la seva tasca és molt important, mentre que un 14% considera que hi hauria de participar i encara un 8% manifesta que li agradaria participar-hi. En contraposició a aquestes respostes, un 11% considera que l'AV té obligació de fer allò que fa i encara un 6% considera que és una delegació municipal. S'imposa per tant, un recordatori a la població respecte que l'AV és una organització sense afany de lucre i que funciona a partir de l'aportació de treball voluntari dels seus membres. O sia, és l'exercici de compromís amb el barri i la seva gent.

L'exercici de compromís amb el barri

I parlant d'exercici de compromís amb el barri, més del 60% de la població enquestada considera que podria fer quelcom més pel barri. Això posa de manifest un reconeixement implícit de les persones que hi dediquen temps i esforços i una certa "mala consciència" per no fer-ho ells mateixos. Mala consciència, ben fàcil de superar tanmateix.

Pep Martí & equip

LA COSA NOSTRA EN OBRES

Un cop més, donem les gràcies a l'Associació de Veïns i Veïnes per cedir-nos aquest espai per explicar al barri el estat de les coses que envolten a la nostra entitat.

El començament de les obres de rehabilitació, en la seva primera fase, es el fet més destacat. Això ens ha portat a haver de deixar el antic menjador i traslladar-nos al mòdul que ha sigut instal·lat en la pista contigua. Cal dir, a títol informatiu, que aquesta primera fase consisteix en la reparació de les lesions estructurals de l'edifici.

El projecte de la segona fase, ja s'ha començat a discutir amb PRONOBA, a qui ja hem fet saber les nostres propostes i necessitats. Actualment els tècnics ja treballen en el projecte i esperem que d'aquí a poc temps ens sigui presentat.

Degut a la manca d'espai on poder desenvolupar activitats amb caràcter obert i participatiu, ens hem posat com objectiu bàsic i prioritari per aquest període, la elabo-

ració de la nostra proposta de CASAL DE BARRI, que haurà de estar enllestit aviat. Un CASAL DE BARRI, que haurem de fer entre tots i totes; obert, participatiu i sense barreres, en el sentit més ampli de la expressió.

Mantenim les activitats del Centre de Dia Pi i Molist i del grup de teatre PVC. La resta de projectes i activitats que es desenvolupaven, malgrat que s'hagin vist frenats per la manca d'espais, son encara vigents i continuen estan presents en la agenda d'activitats previstes pel futur casal.

Volem fer menció explícita a la trobada de malabars (GRAVITATIS) que es va celebrar el mes de setembre passat, amb gran èxit de participació i assistència de públic.

Una novetat es l'aparició d'un grup interessat en la creació d'una revista pròpia de La Cosa Nostra, que esperem pugui veure la llum cap a la primavera del 2006. Aquest grup, es obert a la incorporació de qui es vulgui incorporar o aportar idees, articles, còmics, etc.

Josep Mª Clariana

POR UN RECURSO DE INFANCIA Y JUVENTUD EN EL BARRIO

La Asociación Juvenil Tronada es una entidad sin ánimo de lucro que trabaja desde el voluntariado con infancia y juventud de la zona desde hace más de 13 años. Sus orígenes se remontan a principios del año 1993, cuando técnicos del ayuntamiento de Nou Barris observó la necesidad de ofrecer una alternativa en el tiempo libre para los niños y niñas de la Calle Ogassa. Conscientes de esta realidad, un grupo de educadores voluntarios ofrecieron su trabajo, tiempo e implicación en la zona. Así nace la Asociación Juvenil Tronada.

Desde su inicio la entidad ha defendido la necesidad de que exista un equipamiento para infancia y juventud municipal para el barrio. Por ello desde hace trece años nuestro trabajo se basa en dos líneas de actuación. Por un lado, actuamos directamente sobre la realidad de la zona, trabajando con los chavales y sus familias y respondiendo mediante la educación en el tiempo libre a sus necesidades. Por otro lado, defendemos el derecho a tener un recurso municipal para infancia y adolescencia. La ausencia de este recurso nos ha llevado a reivindicarlo mediante reuniones con los técnicos del distrito, formando parte de las coordinadoras y entidades culturales de la zona y participando en las fiestas del barrio.

Los primeros años de nuestra andadura Tronada abría sus puertas los sábados, proponiendo a los chavales una oferta lúdica con nuestro proyecto de esplai. Poco a poco, gracias al trabajo y la ilusión de muchos voluntarios que han formado parte de la Asociación, hemos ido creciendo y ahora tenemos una persona contratada que coordina dos proyectos entre semana para chavales y jóvenes.

No obstante, ya desde el principio de contratar a la persona sabíamos que una asociación gestionada por voluntarios, sin ninguna institución detrás (somos los que somos, treinta y pico personas que dedicamos parte de nuestro tiempo libre a los chavales y jóvenes del barrio), no era una solución de futuro y no iba a cubrir la nece-

sidad de un recurso para la infancia y adolescencia de la zona.

Ahora, tras un periodo de cinco años de trabajo en los que hemos llevado a cabo estos proyectos, en Tronada estamos llegando al límite, no podemos continuar asumiendo lo que hemos creado. Son muchas las dificultades que existen para encontrar voluntarios que formen parte del proyecto y que garanticen su continuidad y la calidad educativa del recurso. Una entidad llevada a través del voluntariado tiene muy complicado su viabilidad.

Frente a esta realidad la Asociación está continuando su labor reivindicativa y se ha reunido con técnicos del distrito para trabajar conjuntamente sobre el futuro de la entidad. El resultado de estas reuniones hasta la fecha no ha respondido a nuestras expectativas ya que las propuestas del distrito para ofrecer un equipamiento de infancia y juventud para el barrio no responden a las necesidades reales de la zona.

Por ello Tronada ha decidido unificar fuerzas con las diferentes entidades, instituciones y asociaciones que están implicadas en el barrio. Nuestra intención es crear un punto de encuentro para reivindicar las necesidades del barrio con la finalidad de unir fuerzas y criterios para trabajar conjuntamente por la infancia y juventud de la zona sur de Nou Barris.

Desde hace trece años nuestros esfuerzos desde el voluntariado siempre han perseguido un fin y es que la zona sur de Nou Barris tenga un recurso municipal para infancia y juventud; nunca hemos querido protagonismo y si tenemos que desaparecer para que ello sea posible, lo haremos con gusto.

Si aún no nos conocéis y estáis interesados en nuestros proyectos, Tronada está en la Calle Beret 83, donde se ubicaba la antigua escuela Ramiro de Maeztu (o Hermenegildo Giner de los Ríos si nos lo miramos a la republicana).

ENTREVISTA A PEP ORTIZ SOBRE EL PAM

En mitad del mandato del actual consejo de Distrito y del desarrollo del Plan de Acción Municipal (PAM), ¿como veis desde la AVV las obras que habían prometido en él?

Bien, podríamos decir que la AVV lo valora positivamente, ya que todas ellas están en un grado de ejecución dentro del plazo y de la supervisión del barrio.

¿En que situación se encuentra cada una de las obras?

La Cosa Nostra esta actualmente en obras, con la promesa de acabarla en un plazo de 9 a 12 meses. Se esta gestionando con distrito el proceso de las obras y ha la vez se esta desarrollando un proyecto concreto de gestión y actividades por parte de las entidades que estarán en ubicadas en ella desde el día de la inauguración.

En cuanto a la Plaza Darniús, ya es una realidad. Ha sido un proyecto muy majo, se ha hecho una comisión de seguimiento. Es lógico que haya habido problemas, en todas las negociaciones siempre los hay, en un momento dado hubo un momento de falta de comprensión por parte de algunos vecinos, pero afortunadamente dentro de la mesa se pudo reconducir y llegar a una voluntad total por parte de todos, hacía una obra que dignificara y humanizara una parte del barrio, con unos problemas que todos conocíamos.

Respecto al plan de movilidad se prevé que para marzo principios de abril ya habrá una concepción, en la cual esta trabajando el distrito desde septiembre. Sabemos que esta muy avanzado. Este plan pacificará la movilidad de nuestro, convirtiéndolo prácticamente en una zona semi-peatonal. Es evidente que no se puede impedir el paso de los coches ya que todos los vecinos lo utilizamos, pero si que se pedirá una reducción total de la velocidad a 30 km/h por el interior, se contemplan toda una serie de calles peatonales, lo que será por otro lado un problema ya que se reducirá el numero de plazas de aparcamiento, sin que esto suponga que los vecinos no puedan aparcar en el barrio. Para este proyecto será muy importante la creación de una comisión participativa de los vecinos.

Finalmente, al tema de iluminación, ha habido una mejora en las zonas anteriormente mas oscuras de barrio como la zona superior, se ha hecho el tema de nuevas aceras sustituyendo las partes que era de hormigón por panot como esta en el reto de la ciudad. Y creemos que con esto el PAM se esta desarrollando positivamente.

¿Que ha sucedido con la palmera centenaria de la plaza Darnius?

Si a ver. El problema en cuestión es que se pidió una protección a Pronota, que consistía en proteger las ramas para el duro invierno y que en el mes de Junio Julio, que es cuando las palmeras dan garantías de total supervivencia seria la trasplantación unos metros mas abajo ya que la ubicación actual no era la mas idónea para el diseño de la plaza.

Por desgracia y sin saber actualmente el motivo, que sin duda la AVV investigara y pedirá responsabilidades a quien haga falta, fue sacada en el crudo invierno, con lo cual la supervivencia es muy difícil. Por su parte, Pronoba parece poder certificar que no ha sido ella, si no que ha sido presionada por la demanda de alguien. Si la palmera no vuelve en Junio o Julio pediremos responsabilidades.

L'Ordenança de la Discòrdia.

Posats a seguir un ordre cronològic, el punt de partida s'hauria de situar a les festes de Gràcia d'enguany, tot i que també es cert que el problema ve de més lluny. O potser és només una polèmica sobredimensionada, com diuen moltes veus de la societat civil, i la ciutat no és, al marge de fets puntuals, gaire més o menys cívica que abans. També hi ha qui diu que no calia una nova ordenança i n'hi havia prou amb més voluntat i mitjans per fer complir l'actual. Sense oblidar els que dubten de l'aplicació real del text, que s'ha d'aprovar de forma definitiva al ple municipal del proper 23 de desembre.

On sembla que tothom coincideix és en la gran pressió que pateixen algunes zones de la ciutat, sobretot al centre, per l'ús intensiu del seu espai públic, i en la necessitat de cercar solucions. A Gràcia ho viuen molts caps de setmana i, especialment, durant les tradicionals festes d'agost, que enguany van tenir com a protagonista destacada

l'anomenada 'kale borratxa'. Els greus aldarulls nocturns viscuts als carrers graciencs van agreujar l'imatge d'inseguretat i violència patida per primer cop pels veïns al 2004 i van contagiar, amb menys intensitat, les festes de Sants. Davant la manca d'una resposta clara i decidida de l'Ajuntament, els grups de l'oposició municipal van agafar la iniciativa, barrejant vandalisme amb incivisme. I el que encara és pitjor, amb els problemes derivats de l'exclusió social.

L'explosiu cocktail va gaudir d'una inèdita cobertura mediàtica, que va fer d'un problema puntual (la massificació turística de la Plaça Reial i el seu entorn) una crisi de ciutat. Els vots dels regidors de CiU i el PP van forçar la convocatòria abans de la Mercè d'un ple extraordinari per debatre la qüestió. L'alcalde, Joan Clos, va respondre a la defensiva, anunciant mesures urgents d'intervenció i l'accelerament del procés d'elaboració d'una nova ordenança cívica, anunciada des de feia temps. Esperonats per l'èxit inicial, i davant la debilitat evidenciada per un Clos

superat pels esdeveniments, oposició i mitjans de comunicació van continuar la campanya de pressió, arrossegant l'alcalde cap a un carreró sense sortida. El calendari previst per fer la nova normativa seguint el procés habitual de reflexió, debat i negociació, se'n va anar en orri. S'havia de recuperar el control i Clos, convertit en una adaptació moderna de Moisés baixant del Sinaí, es va presentar el 18 d'octubre davant l'opinió pública amb un precipitat avantprojecte de l'ordenança sota el braç i una missió encomanada: "Estem obligats, davant els barcelonins, a actuar amb més eficàcia enfront el canvi social que ha viscut la ciutat per l'augment de la immigració i el turisme i els nous costums d'ús de l'espai públic".

Mentre pronunciava el seu compromís messiànic, els ulls dels presents a la sala Lluís Companys de l'Ajuntament s'anaven fent més i més grans en constatar, després d'una primera lectura dels 103 interminables capítols del text, el boomerang enverinat que l'alcalde havia decidit liderar. Un text més restrictiu que el de 1999, amb noves prohibicions i un augment generalitzat i considerable de les multes, on el 'hooligan' borratxo i les persones pobres i sense sostre entraven al mateix sac, i que equiparava els tril·lers amb els patinadors i els grafiteurs.

I ja posats a complicar-se la vida, discrecionalitat policial en decisions tan complexes i arbitràries com resoldre què és "mendicitat agressiva", i un capítol sencer per regular la prostitució al carrer, que ni tan sols està tipificada al Codi Penal, amb multes pioneres per a les treballadores sexuals i els clients sota la justificació d'un "apoderament abus de l'espai públic, que crea un conflicte d'interesos amb la resta de ciutadans". Molt a prop d'on es feia la roda de premsa, als despatxos dels dos socis de govern del PSC al consistori, ERC i ICV-EUiA, els seus líders experimentaven la mateixa sensació de sorpresa. Segons van denunciar després, les urgències per complir amb el nou calendari els va obligar a donar el vist-i-plau a la tramitació de la normati-

va amb només un dia per estudiar-la i quan tot just havien pactat set dels més de 100 articles. Un mal inici, que va condicionar el desenvolupament posterior.

Esquerra i Iniciativa van criticar aquella mateixa nit el projecte pel seu "afany regulador". També van denunciar el seguiment de l'estratègia de l'oposició de barrejar dins un mateix redactat "actituds incíviques amb d'altres de component social, com la mendicitat i la prostitució, sota argumentacions moralistes". "Com menys prohibicions hi hagi, millor. I només s'ha de prohibir allò que es pugui complir", va resumir el regidor de Benestar Social, Ricard Gomà (ICV). La preocupació dels socis de govern es va confirmar amb l'insòlit aplaudiment que va rebre l'ordenança per part de CiU i el PP, que la van fer seva tot creant un nou i surrealista tripartit municipal entre socialistes, convergents i populars.

La resposta dels barcelonins fou també crítica, amb l'excepció dels comerciants. Associacions de veïns, amb la Favb com a portaveu, sindicats, ONG, els col·lectius d'afectats i entitats de juristes com el Col·legi d'Advocats de Barcelona i l'associació de jutges Francisco de Vitoria van coincidir en un rebuig frontal. La consellera d'Interior de la Generalitat, Montserrat Tura, va avisar l'Ajuntament del risc de no comptar amb els mitjans humans i materials per fer complir la normativa i va avançar que no permetria que aquesta "desbordés" els Mossos d'Esquadra. Fins i tot el Govern espanyol va dir la seva i la secretària general de Polítiques d'Igualtat, Soledad Murillo, va reconèixer que el text li recordava les "propostes higienistes de la Barcelona del segle XVIII, on es barrejava la neteja dels carrers amb la persecució de les prostitutes".

Més llenya al foc

Dins d'aquest ambient tens i viciat, una segona lectura del text va afegir més llenya al foc, en evidenciar que hi havia articles que posaven en perill llibertats i drets ciutadans com els d'expressió, manifestació i reunió. Es prohibia, per exemple, penjar cartells i pancartes dels balcons privats i repartir octavilles no comercials; i es responsabilitzava civilment els pares de fills més grans de 18 anys de les infraccions comeses per aquests. També es posaven trabes a l'organització de manifestacions i actes públics, obligant els organitzadors a depositar una fiança prèvia i fent-los responsables de les accions de tots els participants.

ERC i ICV-EUiA van denunciar llavors "l'intervencionisme" de l'ordenança en la vida privada de les persones i la "criminalització", sota arguments morals, dels joves i d'altres col·lectius, com els nudistes. Aquests darrers van quedar "desconcertats" en veure com el mateix ajuntament que el 2004 editava un tríptic defensant el dret a la nuesa pública, la prohibia ara dins la nova norma.

Totes aquestes discrepàncies es van traduir en la presentació, per part de tots els grups municipals, de la xifra rècord de més de 600 esmenes a l'avantprojecte.

El PSC es va veure obligat a acceptar molts canvis, però això no va impedir que s'obris una crisi dins l'equip de govern. Les modificacions van moderar el rebuig d'ERC, però ICV-EUiA no en va tenir prou i la seva oposició a regular dins

una ordenança cívica la prostitució i la mendicitat la van dur a abstenir-se a la votació per aprovar inicialment el text. Aquesta es va fer el 9 de novembre, després d'una esbojarrada cursa contra el rellotge per cercar 'in extremis' un acord polític que no es va produir. Clos va salvar la primera pilota de partit, però amb l'únic recolzament d'ERC. El resultat del debat, amb 20 vots favorables dels regidors socialistes i republicans i 21 abstencions d'ICV i els dos partits de l'oposició va reflectir la manca de consens. I tot això enmig d'acusacions creuades de deslleialtat entre els socis d'un tripartit local esquerdat. El nou text, que en el moment de tancar aquesta edició es trobava en fase d'exposició pública presentació d'al·legacions per part de les entitats ciutadanes, manté l'estructura de l'original, penalitzant la prostitució i la mendicitat, però rebaixa el seu caràcter restrictiu i sancionador i elimina bona part dels articles abans esmentats que limitaven les llibertats individuals.

El rentat de cara no ha convençut gaire als qui s'hi oposaven i, tot i la decisió de Clos de convocar una audiència pública per debatre la normativa, acceptant la petició feta per la Favb, el conflicte segueix obert i amenaça amb perllongar-se més enllà de l'entrada en vigor del projecte, prevista per l'1 de gener del 2006. L'ordenança pel civisme i la convivència s'ha convertit en l'ordenança de la discòrdia, coincidint a més amb l'inici de la precampanya electoral per als comicis municipals de la primavera del 2007. Més fusta, és la guerra.

Marian Colomer

